

Alexandru Vlahuta - Carmacii (poezie scrisa in 1881)

Scris de Alexandru Vlahuta

Sâmbătă, 11 Ianuarie 2014 14:04 - Ultima actualizare Luni, 03 Noiembrie 2014 13:45

Din bordei de langa vatra unde sta nenorocirea
privirea
a lor fete luminoase,
vazut maimutaria, strambaturile gretoase

Ca o straja neclintita ridicatu-mi-am
Sus, spre sfetnici, si vazut-am
S-am

Astor molii, astor ciocli, dezmatati copii ai spumei,

Care-n aur vad, smintitii, sufletul si cinstea lumii,

Inimi dogorate-n para poftei de-a se-navuti,

Stand ca viermii pe-un cadavru, ce-a-nceput a se-mputi.

I-am vazut papusi gatite, tologiti in jeturi moi,

Trantori, fara nici o grija, si straini de-orice nevoi,

Rascolind in a lor cuget ale tarii maruntaie

Si catand, nesocotitii, ca din trupul ei sa taie

Partea ce-a mai ramas buna, membrul ce-a mai

ramas teafar.

Pieptul lor, plin de medalii, stralucea ca un luceafar.

Alexandru Vlahuta - Carmacii (poezie scrisa in 1881)

Scris de Alexandru Vlahuta

Sâmbătă, 11 Ianuarie 2014 14:04 - Ultima actualizare Luni, 03 Noiembrie 2014 13:45

Dar innuntru sub medalii si sub hainele bogate

Clocoteste-n oala carnei, otravita de pacate,

La a negrelor lor pofte, la a infamiei para

Clocoteste crima

.

. Storceti, storceti maduva din tara!

Nu va pese! Striviti totul! Cugetati ca poate maini

O sa pierdeti carma tarii s-or sa vina alti stapani.

Deci, parjol si jaf! Opinca hoitul sa ramana os

Ca sa nu mai aiba altii, dupa voi, nimic de ros.

.

Voi, cucoane mari, avute, ce-n matasuri si-n dantele

Va-nveliti a voastra carne, voi, ce-n cateva inele

Purtati hrana ce lipseste unei jumatati de tara,

Spuneti, nu cumva vrodata s-a-ntamplat sa vi se para

Alexandru Vlahuta - Carmacii (poezie scrisa in 1881)

Scris de Alexandru Vlahuta

Sâmbătă, 11 Ianuarie 2014 14:04 - Ultima actualizare Luni, 03 Noiembrie 2014 13:45

Ca a voastre diamante se topesc si vi s-arata

Ca atatea lacrimi curse dintr-o geana intristata?

Vai, acele pietre scumpe ochi focosi sub geana serii

Credeti voi ca sunt podoabe? Nu! sunt lacrimile tarii!

Dar te-a-ncalecat de-acuma, cal, te du unde te mana

Calaretul, o maimuta, care tine-n a ei mana

Fraul tau a ta viata. Du-o unde vrea sa mearga!

Cand uscatele-i calcaie bat in burta ta, alearga,

Iar cand fraul tau il strange, de-ti trosnesc dintii din gura,

Te opreste: sa rasufle vrea scarboasa pocitura.

Vai, nenorocita tara, rele zile-ai mai ajuns!

A lor gheare-nfapte-n pieptu-ti fara mila l-au strapuns

Si-n bucati impart, infamii, carnea ta, avutul tau!

Tot ce s-a gasit pe lume mai stricat, mai crud, mai rau,

Asti nemernici fara suflet, fara nici un capatai,

Alexandru Vlahuta - Carmacii (poezie scrisa in 1881)

Scris de Alexandru Vlahuta

Sâmbătă, 11 Ianuarie 2014 14:04 - Ultima actualizare Luni, 03 Noiembrie 2014 13:45

Tin a tale zile-n mana, s-a ta cinste sub calcai.

Si calari pe tine, tara, se cred zei aceste bestii,

Cum se cred ades copiii imparati calari pe trestii.

Ei sunt mari si tari, si nu au nici rusine, nici sfiala

Ca-ntr-o zi, poate, urmasii le vor cere socoteala

De-a lor fapte. Ce le pasa? Lopatari, la carma tarii

Sunt stapani pe vas, pe vanturi, si pe valurile marii!

Si cand cugeti c-acesti trantori, asta haita de samsari

Prin tertipuri si prin intrigi au ajuns puternici, mari,

Si cand vezi pe-a vietii scara unde-au fost si unde sunt,

Cand ii vezi cu ce mandrie, cu ce ochi semeti si crunt

Privesc azi din inaltime spre norodul tavalit

In mizeriile-n care ei, calaii, l-au trantit,

Cand te uiti cum se rasfata, cum isi fac de cap miseii,

Vai, incepi sa crezi ca-n ceruri adormit-au de mult zeii!

S-apoi, dupa ce-au dat palme, si-au scuipat in fata tarii,

Alexandru Vlahuta - Carmacii (poezie scrisa in 1881)

Scris de Alexandru Vlahuta

Sâmbătă, 11 Ianuarie 2014 14:04 - Ultima actualizare Luni, 03 Noiembrie 2014 13:45

Dupa ce-a-mbrancit poporul in prapastia pierzarii,

Dupa ce n-a ramas lucru nebatjocorit de ei,

Au curajul acesti oameni de nimic, acesti misei

Au curaju-n fata lumii ca sa strige-n gura mare:

Ne vrea tara! li vrea tara? Auziti nerusinare!

Vai, de-ar fi pe voia tarii, stiti voi unde v-ati trezi!

Intr-o oca da! acolo oasele v-ar putrezi!

Cum sa mai vedem in tara cinste, munca, propasire,

Cand spoiala azi e totul, cand vezi ca prin lingusire

Si fatarnicii, netotii, au ajuns asa departe!

Cum sa-ti mai trudesti viata ca sa-nveti putina carte

Cand te uiti ca-n asta tara, data prada celor rai,

Inteleptii sunt victime, ticalosii sunt calai!

Fii viclean, corupt, sperjur, pune-ti masca, fa-te bland,

Pleaca-ti fruntea ta cucernic, bate-ti pieptul tau strigand:

Alexandru Vlahuta - Carmacii (poezie scrisa in 1881)

Scris de Alexandru Vlahuta

Sâmbătă, 11 Ianuarie 2014 14:04 - Ultima actualizare Luni, 03 Noiembrie 2014 13:45

Scumpa, draga Romania, idolul vietii mele!

Si cand vei fi Leu, pisica, scoate-ti ghearele din piele!

Iata norma dupa care poti s-ajungi unde poftesti!

S-apoi, ca sa n-ai mustrare, nici vreodata sa rosesti,

Inainte de-a purcede pe-ale crimei negre cai,

Cearca-ti sabia in gatul constiintei tale-ntai!

Asta-i lectia pe care o lasati posteritatii!

Ah, cumplit v-ati ras de lege si de cumpana dreptatii,

Si de oameni, si de tara, si de tot ce-i sfant pe lume!

Peste veacuri departate vor pluti a voastre nume,

Si vor spune ca sub soare n-au stat rai, calai, banditi,

Nici atat de cruzi la suflet, nici atat de iscusiti.

(Lui V. A. Urechia)

AUTOR: ALEXANDRU VLAHUTA (1881)